

at det ærede Medlem Hr. Hedegaard har en saadan Mistillid til de Mænd i Landbrugsraadets Smørudvalg — jeg nævnte Navnene paa dem før — som meget ønsker Lovforslaget vedtaget og indstiller det til Vedtagelse. Det forbavser mig meget, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard har en saadan Mistillid til disse, at han mener, det er betænkeligt at vedtage Lovforslaget, og jeg maa ganske bestemt protestere imod, at der ikke skulde have været Tid nok til at skaffe Lovforslaget tilstrækkelig oplyst. Udvalget blev nedsat den 16. Februar, den 17. holdt vi Sættømøde, og den 18. holdt vi Møde, ved hvilket der blev givet Lejlighed til at forlange alle de Oplysninger, man ønskede, og Udvalget vedtog da at anmode Landbrugsraadets Smørudvalg om Udtalelser angaaende Lovforslagets 3 første Paragraffer. Der blev hverken ved dette eller noget senere Møde af det ærede Medlem Hr. Hedegaard rejst Krav om yderligere Oplysninger. De Oplysninger, man ønskede, er fremskaffet. Jeg sendte straks Skrivelsen til Ministeriet, og umiddelbart derefter gik den til Landbrugsraadets Smørudvalg, men den kom først tilbage derfra den 15. Marts. Den 16. modtog vi den, og den 17. holdt vi Møde, hvor vi dels drøftede denne Skrivelse og dels modtog en Deputation fra Smørgrossererne. Der har stadig intet Krav været fra det ærede Medlems Side om yderligere Oplysninger, og jeg maa derfor protestere mod den Udtalelse, at der ikke skulde have været Lejlighed til at faa Sagen ordentlig oplyst; der har været saa god Lejlighed dertil, som det har været nødvendigt.

Derimod skal jeg indrømme de konservative Medlemmer, at den sidste Dag var Arbejdet saa forceret, at det kunde være vanskeligt at faa Sagen behandlet, naar det var nødvendigt at behandle den i et Partimøde. De konservative Medlemmer ved imidlertid godt, at dette ikke var min Skyld, men Venstres, som ikke kunde blive færdigt til at tage Del i Arbejdet, fordi Venstres Medlemmer ikke var kommet med deres Ændringsforslag til den fastsatte Tid, og fordi de sidste Fredag, da vi holdt Møde Kl. 9 om Morgenen, erklærede, at de ikke ønskede Lovforslaget gennemført nu, men blot ønskede, at der blev afgivet en Beretning. Først da jeg havde gjort opmærksom

paa, hvad jeg for øvrigt havde gjort tidligere, at hvis Lovforslaget ikke skulde gennemføres, skulde Ansvaret derfor ikke være Udvalgets — vilde Rigsdagen ikke gennemføre Lovforslaget, maatte den om det, men saa skulde den ogsaa have Ansvaret, og derfor ønskede jeg, at Lovforslaget skulde til Behandling i Tinget —, begyndte Venstre at arbejde og komme med Ændringsforslag. Da dette skete om Fredagen, og vi nødvendigvis skulde have Betænkning afgivet om Lørdagen, skal jeg indrømme, at der ikke var megen Tid, saa der kan være noget berettiget i de konservative Medlemmers Anke. Derimod er det ærede Medlem Hr. Hedegaards Anke saa vist absolut uberettiget, men jeg antager heller ikke, den skal tages saa alvorligt. Naar det ærede Medlem har fundet Anledning til at skrive disse Linier, er det vel, fordi det er saa længe siden, han har faaet sin Laas pudset, og derfor syntes, der skulde gnides lidt paa den.

A. C. D. Petersen: Paa det største Mindretals Vegne skal jeg udtale, hvad der ogsaa fremgik af den ærede Ordførers Indledning, at Arbejdet i Udvalget i den sidste Tid har været saa forceret, at det ikke har været muligt paa forsvarlig Maade at behandle de forskellige Ændringsforslag. At Forsinkelsen af Arbejdet ikke skyldes de konservative Udvalgsmedlemmer, hvad den ærede Ordfører ogsaa gjorde opmærksom paa, vil jeg gerne konstatere ved at meddele, at det konservative Ændringsforslag allerede omdeltes til Udvalget den 20. Marts, og Udvalget havde begyndt sit Arbejde den 16., saa det kunde ikke godt være hurtigere.

Paa Mindretallets Vegne skal jeg imidlertid i Henhold til de Forbehold, vi har taget i Betænkningen, anbefale mine Partifæller at stemme for Ændringsforslagene til §§ 1, 3, 4, 6 og 7, hvorimod jeg anbefaler ikke at stemme for Ændringsforslaget til § 2, fordi man ikke har fulgt den Henstilling, som blev rettet af Mejeriorganisationerne; disse gjorde opmærksom paa, at de netop kunde tiltræde det Ændringsforslag, som jeg havde stillet til § 2. Vi har ikke haft Lejlighed til eller kunnet overkomme at faa de Oplysninger tilvejebragt, som vi ønskede af Hensyn til Udformningen af § 2, og derfor maa jeg altsaa tage Forbehold overfor denne Paragraf og eventuelt til tredie Behandling stille